

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Nicolae Gordilă,
Vladimir Timofti

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui

Moraru Boris Mihail,

născut la 15 august 1940, originar din mun. Bălți, domiciliat în mun. Chișinău, str. M. Eminescu, nr. 48, ap. 4.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 10 iulie 2012 - pînă la 17 mai 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 21 iunie 2013 - pînă la 25 octombrie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 23 decembrie 2013 - pînă la 06 mai 2014 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Sergiu Crijanovschi, care a susținut recursul, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Avocatul Șalari Gheorghe și inculpatul Moraru Boris, au solicitat respingerea recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat, ca fiind nefondat, cu menținerea hotărîrii contestate.

Partea vătămată Nicoară Victor, care s-a pronunțat pentru respingerea recursului ordinar, ca fiind neîntemeiat.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 17 mai 2013, Moraru Boris a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

2. De către organul de urmărire penală, Moraru Boris a fost învinuit de faptul că, activînd în funcția de director al „Bis – Engineering” S.R.L. a comis samavolnicie, adică exercitarea unui drept presupus arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, acțiuni ce au cauzat daune în proporții deosebit de mari persoanei fizice, în următoarele circumstanțe:

La începutul lunii februarie 2008 Moraru Boris a avut o înțelegere cu Petrache Ștefan, care era cofondatorul SRL „Bis – Engineering” referitor la faptul ca ultimul să-i cedeze cota - parte din fondul statutar al întreprinderii în schimbul a două apartamente la valoarea de producere de 75 000 Euro. Ulterior, la 20 februarie 2008 Moraru Boris acționînd din numele acestei întreprinderi, la indicația lui Petrache Șt. a încheiat cu Mîțu Valentina Contractul de livrare a spațiului locativ nr. 21 asupra apartamentului nr. 13 din mun. Chișinău, str. Cuza Vodă, nr. 18/5 cu suprafața totală de 98 m², pentru care Mîțu V. a achitat integral valoarea apartamentului și anume suma de 25 000 Euro și contractul de livrare a spațiului locativ cu nr. 25 pentru apartamentul nr. 22 situat la etajul 4 al aceluiași bloc locativ cu suprafața totală de 128 m², pentru care Petrache Ștefan a achitat suma de 800800 lei,

Ulterior, Moraru Boris cunoscînd cu certitudine despre faptul că Mîțu Valentina a înstrăinat lui Nicoară Victor apartamentul nr. 13 din str. Cuza Vodă, nr. 18/5 la prețul de 73 000 Euro, însă fără a fi respectată procedura de cesionare a dreptului său asupra apartamentului în cauză, la 31 martie 2008 a încheiat direct cu Nicoară Victor un nou contract de livrare a spațiului locativ cu nr. 49 pe apartamentul dat.

În continuare Moraru B. considerînd în mod arbitrar că valoarea a două apartamente transmise lui Ștefan Petrache în schimbul cotei - părți cedate de către ultimul din fondul statutar al SRL „Bis – Engineering” este prea mare și susținînd că are pretenții de ordin material față de Mîțu Valentină, Nicoară Victor și Petrache Ștefan, încălcînd ordinea stabilită și acționînd după bunul său plac, la 26 ianuarie 2011 a dispus în mod arbitrar,

vînzarea apartamentului nr. 13 din str. Cuza Vodă, nr. 18/5 unei persoane terțe, neglijînd faptul că anterior acest spațiu locativ a fost transmis în posesia și folosința lui Nicoară V., cauzînd ultimului o daună materială în sumă de 1222750 lei, ceia ce constituie proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare a inculpatului conform învinuirii formulate, în baza art.352 alin.(3) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, sentința este ilegală și urmează a fi casată deoarece instanța de fond greșit l-a achitat pe Moraru Boris din motiv că în acțiunile acestuia lipsește latura obiectivă a infracțiunii incriminate, argumentînd că gradul prejudiciabil al samavolniciei constă în încălcarea modului stabilit de realizare de către cetățeni a drepturilor sale, prin urmare Moraru B. fiind directorul firmei avea dreptul să încheie cu beneficiarii contracte privind livrarea apartamentelor, ceia ce în cazul cu Nicoară V. a și făcut. Samavolnicia nu poate fi săvîrșită pasiv, ea este o acțiune, adică presupune executarea unui drept legitim sau presupus în mod arbitrar, astfel inculpatul fiind directorul SRL „Bis – Engineering” și-a realizat acest drept presupus prin vînzarea apartamentului unei terțe persoane și anume lui Cușnir V.

Consideră că instanța de fond greșit a pus la baza sentinței de achitare declarațiile inculpatului, care urmau a fi apreciate critic. Totodată, apelantul a invocat că acuzarea a prezentat suficiente probe pertinente și concludente care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului, probe care însă instanța de fond le-a dat o apreciere greșită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2013, a fost respins apelul procurorului, ca nefondat, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de fond, în conformitate cu cerințele legii și propriei convingeri bazate pe cercetarea probelor sub toate aspectele, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității lor, corect a ajuns la concluzia de nevinovăție a lui Moraru Boris în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că acuzarea nu a prezentat careva probe privind faptul că Moraru B. a comis infracțiunea imputată, astfel s-a constatat cu certitudine că ultimul în calitate de director al SRL „Bis - Engineering” a semnat cu Nicoară V. contractul nr. 49 privind livrarea spațiului locativ, obiect al contractului fiind apartamentul nr. 13 situat la etajul 3 al blocului locativ din bd. Cuza – Vodă, nr. 18/5, mun. Chișinău.

Potrivit pct. 3.2 al contractului menționat, Nicoară V. și-a asumat obligația de a depune mijloace bănești pe contul întreprinderii pentru construcția apartamentului, termenul fiind stabilit de 10 zile bancare din ziua semnării contractului.

La fel, s-a reținut că conform pct. 3.3 din contractul indicat, furnizorul dispune de dreptul de a înstrăina apartamentul menționat unor persoane terțe în cazul în care beneficiarul nu a depus mijloacele bănești necesare pentru construcția apartamentului în termenul stabilit.

Prin urmare, Colegiul a conchis că acțiunile inculpatului au fost în strictă conformitate cu prevederile contractuale stabilite de părți și anume beneficiarul nu și-a onorat obligațiunile de a transfera mijloacele bănești în contul furnizorului în termenul stabilit, neachitând suma contractului nici după somația din 19.11.2010.

În consecință s-a stabilit că între „Bis- Engineering” pe de o parte și Nicoară V. și Petrache Șt. pe de altă parte s-au constituit relații contractual-civile, care urmează a fi reglementate prin prisma normelor de drept civil.

Afirmația precum că, contractul de livrare a spațiului locativ lui Mîțu Valentina, a fost încheiat cu scopul de a asigura obținerea profitului la finele construcției de către Petrache Șt., instanța de apel l-a respins ca nefondat, deoarece acest contract a fost încheiat mai înainte ca Petrache Șt. să doneze cota sa parte din capitalul statutar al întreprinderii inculpatului, ceea ce în viziunea instanței de apel denotă suplimentar neveridicitatea acestor afirmații.

6. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2013, a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat care, invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de

procedură penală, a solicitat casarea hotărârii contestate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, argumentînd următoarele:

- instanța de apel a dat apreciere greșită probelor prezentate în sprijinul acuzării, astfel, nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Nicoară V. martorilor Petrache Șt., Mîțu V., Petrache R., Chirca P., Cușnir V., care confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate;

- instanțele de fond și de apel greșit au pus la baza hotărârilor adoptate declarațiile inculpatului Moraru B., care evident este cointeresat, de adoptarea unei hotărâri în favoarea sa.

Astfel, inculpatul cu certitudine cunoscînd despre datoria sa față de Petrachi Șt. și despre faptul că Nicoară V. i-a achitat lui Petrache Șt. bani în sumă de 73 000 Euro, a înstrăinat apartamentul altei persoane;

- instanța de apel a pus la baza achitării argumentele precum că în conformitate cu prevederile art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe resupuneri, sau în mod exclusiv ori în principal pe declarațiile martorilor. Acuzarea, însă consideră că în urma cercetării probelor administrate pe caz nu sunt careva dubii în probarea învinuirii, motivarea deciziei instanței de apel reprezintă doar niște versiuni din oficiu înaintate de către instanță în favoarea inculpatului, care nu au nici un suport probatoriu, deoarece vina lui Moraru B. este dovedită prin declarațiile părții vătămate Nicoară V. și a martorilor;

Totodată, recurentul consideră că concluzia instanței de apel referitor la faptul că în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii de samavolnicie este pripită și neîntemeată, deoarece Moraru B. a încheiat contractul de livrare a spațiului locativ cu Nicoară V., ulterior din motive necunoscute a înstrăinat unei terțe persoane bunul în litigiu, prin urmare infracțiunea incriminată inculpatului se consideră consumată din momentul săvîrșirii acțiunilor respective și al survenirii consecințelor sub formă de daune în proporții mari.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Alin. (4) și (5) ale aceleași norme prevăd că, în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și trebuie se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corecte au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Examinînd cauza, Colegiul penal consideră că atît prima instanță, cît și instanța de apel just au stabilit starea de fapt și de drept, pronunțîndu-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, apreciînd fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, adoptînd în așa mod o hotărîre legală și întemeiată, ținînd cont de prevederile art.101 Cod de procedură penală, just ajungînd la concluzia întemeiată că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Astfel, în opinia instanței de recurs instanța de apel, constatînd lipsa probelor ce ar confirma prezența componente de infracțiune imputate în acțiunile inculpatului Moraru Boris, corect a menținut sentința de achitare a instanței de fond.

Prin urmare, instanțele judecătorești au dat o apreciere corectă actelor cauzei, precum și declarațiilor inculpatului Moraru Boris, părții vătămate Nicoară Victor, martorilor Mîțu Valentina, Petrache Raisa, Nestor Petru, Antonova Ludmila, Chirca Petru, Veveriță Vitalie și Petrache Ștefan, care

în cadrul ședinței instanței de fond și de apel au declarat că Nicoară Victor, i-a transmis suma de 73000 Euro pentru procurarea apartamentului nr. 13 din bd. Cuza Vodă, nr. 18/5, mun. Chișinău lui Petrache Ștefan și nu lui Moraru Boris, iar Petrache Ștefan la rîndul său nu a introdus careva mijloace bănești pe contul SRL „Bis – Engineering”.

Astfel, inculpatul Moraru Boris, atît la urmărirea penală cît și în cadrul cercetării judecătorești a declarat că în luna martie 2008 Petrache Ștefan i-a transmis prin contractul de donație cota parte din capitalul statutar în schimb că la sfîrșitul lucrărilor de construcție a casei să i se repartizeze o cotă din venitul firmei.

La fel, a menționat că au fost încheiate două contracte de livrare a spațiului locativ cu Mîțu Valentina, primul în anul 2006, dar deoarece ultima nu a introdus în contabilitatea firmei banii pentru apartament, contractul nu a intrat în vigoare. Al doilea contract a fost semnat în anul 2008, însă banii la fel nu au fost achitați de către ultima. Referitor la bonul de plată care a fost perfectat pe numele lui Mîțu V. a explicat că acest bon a fost întocmit de contabila Antonova L. la indicația d-lui Petrache Șt., dar deoarece pînă în final Mîțu V. nu a venit și nu a achitat suma indicată în bon, acesta a fost anulat de către Anonova L. conform ordinii stabilite.

Cu partea vătămată la fel a încheiat contract de livrare a spațiului locativ, dar deoarece ultimul nu a introdus pe contul întreprinderii suma în termenii stabiliți conform clauzelor contractuale, apartamentul în litigiu a fost înstrăinat unei terțe persoane. (*f.d. 108-113, vol. I; 217-234, vol. II; 26-27, vol. III*).

Totodată, afirmațiile inculpatului sunt confirmate și prin declarațiile martorului Antonova Ludmila, date în cadrul urmăririi penale și ședințelor instanței de fond și de apel, care a comunicat că activează în calitate de contabil la SRL „Bis - Engineering” și în luna martie 2008 a perfectat un „bon de plată” pe numele lui Mîțu Valentina, la indicația lui Petrache Ștefan, dar deoarece d-na Mîțu V. așa și nu a venit la contabilitate pentru a achita suma indicată în bonul de plată acesta ulterior a fost anulat potrivit ordinii stabilite (*f.d. 103 vol. I, 207-211 vol. II, 35-36 vol. III*);

Declarații analogice a dat și martorul Veveriță Vitalie, care a confirmat că a participat la întocmirea actului de anulare a bonului în care

era indicat numele lui Mîțu V. Atunci contabilă i-a explicat că banii nu au fost achitați în casa întreprinderii din care motiv bonul dat a fost anulat (*f.d.32 vol. III*);

La fel, Colegiul penal lărgit, menționează că instanța de apel corect a exclus versiunea precum că contractul de livrare a spațiului locativ cu Mîțu Valentina a fost încheiat cu scopul de a asigura obținerea profitului la finele construcției de către Petrache Șt., deoarece acest contract cu Mîțu V. a fost încheiat la 20.02.2008, adică înainte de a fi întocmit contractul de donație a părții sociale între Petrache Șt. și inculpat. Mai mult, această versiune vine în contradicție cu declarațiile martorilor Petrache Raisa și Mîțu Valentina. Astfel, Mîțu V. a declarat că „În noiembrie 2006 a decis cu familia să se transfere cu traiul în mun. Chișinău, iar pentru aceasta au hotărît să procure un apartament cu 3 odăi. Ulterior după ce la 20 februarie 2008 a semnat contractul de livrare a spațiului locativ cu Moraru Boris, din cauza unor circumstanțe apărute în familie nu mai avea posibilitatea să vină cu traiul în mun. Chișinău și au refuzat să procure apartamentul, despre aceasta l-au anunțat pe Petrache Șt. Astfel, la sfârșitul lunii martie 2008 a venit în Chișinău și Petrache Șt. i-a transmis suma de 25000 Euro pe care ea i-a anterior în 2006 a transmis-o lui Moraru B. (*f.d.89-90, vol. I, 201-202 vol. II, 29 vol. III*). Declarații analogice a dat și martorul Petrache Raisa (*f.d.97-98, vol. I, 203-204, vol. II*).

În continuare, în viziunea instanței de recurs, instanța de apel corect a conchis că învinuirea înaintată lui Moraru B. este nefondată, deoarece acuzarea i-a incriminat inculpatului faptul că el susținând că are pretenții de ordin material față de Mîțu Valentina și Nicoară Victor prin neachitarea de către ultimii a costului apartamentului, încălcînd ordinea stabilită și acționînd după bunul său plac a dispus la 25 ianuarie 2011 în mod arbitrar înstrăinarea apartamentului nr. 13 din bd. Cuza Vodă, nr. 18/5, mun. Chișinău unei persoane terțe, neglijînd faptul că anterior acest apartament a fost transmis în posesia lui Nicoară V., însă în urma cercetării materialelor cauzei s-a constatat cu certitudine că

acțiunile inculpatului au fost în strictă conformitate cu clauzele contractuale.

Astfel, conform pct. 2.3 al Contractului de livrare a spațiului locativ nr. 49 din 31 martie 2008 (*f.d. 48-49 vol. I*), beneficiarul era obligat să transfere mijloace bănești în contul furnizorului în termenul stabilit, însă din motiv că beneficiarul nu și-a onorat obligațiile contractuale, adică nu a achitat suma contractului, Moraru Boris a dispus unilateral rezilierea contractului și înstrăinarea apartamentului lui Cușnir Veronica.

Prin urmare, instanța de recurs reține ca fiind justă concluzia instanțelor ierarhic inferioare, referitor la faptul că între SRL „Bis - Engineering” pe de o parte și partea vătămată Nicoară Victor și Petrache Ștefan pe de altă parte s-au constituit relații contractuale, care urmează a fi reglementate prin prisma normelor de drept civil.

Generalizând cele expuse mai sus Colegiul penal reiterează că, instanțele ierarhic inferioare corect au conchis că învinuirea adusă lui Moraru Boris în baza art.352 alin.(3) lit. d) Cod penal, nu și-a găsit confirmarea. Or, nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședința de judecată acuzarea nu a prezentat probe, care ar fi demonstrat că Moraru Boris a încălcat ordina stabilită, a acționat după bunul său plac, neglijând faptul că anterior acest apartament i-a fost transmis în posesia și folosința lui Nicoară V. și în mod arbitrar a dispus vânzarea apartamentului unei persoane terțe, deoarece cu certitudine s-a stabilit că banii pentru apartamentul dat Nicoară V. i-a transmis lui Petrache Șt. și nu lui Moraru B., iar Petrache Șt. careva sume de bani pe contul firmei nu a introdus, respectiv, în speță lipsește legătura causală dintre acțiunile lui Moraru Boris și urmările prejudiciabile care au survenit pentru Nicoară Victor.

La fel, Colegiul conchide că instanțele de judecată corect au reținut în acest sens prevederile art.8 și 389 Cod de procedură penală, în aspectul că o sentință de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată printr-un ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Colegiul reține că ambele instanțe de judecată au ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul

că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și au adoptat soluții întemeiate.

Instanța de recurs respinge ca nefondat argumentul invocat de procuror, privitor la netemeinicia concluziei instanței de apel referitor la lipsa în acțiunile inculpatului a laturii obiective a componenței de infracțiune incriminate, deoarece latura obiectivă a infracțiunii de samavolnicie se realizează prin săvârșirea unor acțiuni samovolnice, contrară ordinii stabilite, de exercitare a unui drept legitim sau presupus, legalitatea căruia este contestată de victimă sau alte persoane. Însă, în speță s-a constatat cu certitudine că Moraru Boris a acționat în strictă conformitate cu prevederile contractului nr. 49 din 31 martie 2008 de livrare a spațiului locativ încheiat între SRL „Bis - Engineering” și Nicoară V.

Astfel, temeiurile invocate de recurent precum că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”* nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel, respectând prevederile art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, a adoptat o hotărâre care cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Prevederile legale obligatorii au fost respectate la judecarea cauzei în apel și Colegiul s-a pronunțat motivat asupra respingerii apelului, cât și s-au indicat detaliat motivele adoptării soluției. De asemenea, instanța de apel la judecarea cauzei, conducându-se de prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Referitor la argumentul invocat de recurent privind aprecierea eronată a probelor de către instanța de apel, Colegiul menționează, că aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, temeiul invocat

nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În concluzie Colegiul constată, că în prezenta cauză nu se întrevăd erori de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și ca urmare hotărîrea atacată este legală și întemeiată, instanța de apel la adoptarea soluției a examinat multilateral probele administrate și le-a dat o apreciere corectă .

În acest context, instanța de recurs conchide, că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil respingerea recursului ca inadmisibil cu menținerea hotărîrii contestate

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui *Moraru Boris Mihail*, cu menținerea hotărîrii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 27 mai 2014, ora 09⁵⁰.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti